

Bayer Zsolt: A feleslegesek

2014 február 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Elszorult torokkal falja az ember az Ukrajnából érkez? híreket. Mert hát Ukrajna mégsem Fekete-Afrika, Ukrajna itt van a szomszédban, Ukrajna mégiscsak Európa – bár ez sem jelent lassan semmit –, Ukrajnában ráadásul magyarok is élnek, méghozzá a legnehezebb sorban.

Falja az ember a híreket, elszörnyedve bámulja a kijevi barikádokról érkez? képsorokat. A tüzet, füstöt, lángra kapó embereket, a földön fetreng? megl?tteket, a kifejezéstelen arcú halottakat, ahogy hevernek a sárban, s riadtan, sz?kölve száll a fohász, hogy istenem, ugye nem a semmiért adták életüket…

Falja az ember a híreket, megnéz, meghallgat, elolvas mindent. Így jut el az Index tudósításáig. Mert hát az Index riportert küldött a helyszínre, lássuk akkor, ez érdekes lesz és hiteles.

Végül is az. Érz?dik a tudósításon a személyesség, és ez elnyomja a szokásos és kötelez? liberális kliséket és ostobaságokat. Ez az érzés kitart egészen a riport végéig, ahol a következ? olvasható: „Aztán valaki el?vett egy trombitát, és lassú dallamot kezdett fújni. Hatásvadász fordulat lenne, ha nem pont így történt volna. Az emberek megálltak, leeresztették a kezüket, mosolyogtak és énekelni kezdtek. »Ez az ukrán himnusz« – súgta Janesz. Emlékeztem a lincselésre, és biztos voltam abban, ha vége lesz ennek az egésznek, a most együtt dolgozó emberek szóba sem állnak majd egymással; tudtam, hogy az ellenállók egy része nem annyira szabadságpárti, mint inkább ultranacionalista és antiszemita; és a himnuszokért sem vagyok annyira oda. Mégis: gombóc gy?lt a torkomba, ahogy láttam, hogy ebben az irracionális, kifacsart helyzetben lényegtelenné válhatnak ezek a dolgok, hogy rövid ideig csak az számítson, hogy együtt tegyünk valamit, egymásért.”

Helyben vagyunk végre. És lássuk be, elég kés?n jutottunk el idáig. Senki sem tudja pontosan, de majd’ kétszáz ember halt meg már, mire leírta valaki végre, hogy az ellenállók „egy része” ultranacionalista és antiszemita. S a részletek igen fontosak ám! „Ultra” – mert hát a nacionalista önmagában kevés, olyan b?n, amit fokozni kell. Továbbá „ultranacionalista és antiszemita”. Nem vagy, hanem ÉS, ugyanis aki nacionalista, az ultra, és aki nacionalista, az antiszemita. Ha bantu, ha eszkimó, ha csiroki, ha ukrán, akkor is. Tehát nem antiorosz, a példának

okáért, vagy antilengyel, esetleg antimagyar – ugyan már, ezeknek a fogalmaknak nincs semmi értelmük. Az „anti” ezekkel a népnevekkel párosítva nem fedi le a b?n, az eredend? b?n, a legfertelmesebb b?n, a megbocsáthatatlan b?n fogalmát.

Mert az az antiszemita.

Szívesen megkérdezném a kijevi barikádokon hosszú ideje harcolókat err?l. Megkérdezném a torkon l?tt huszonegy éves lányt, az életüket kockáztató orvosokat, ápolókat, egyetemistákat, melósokat, hányszor jutott eszükbe az elmúlt hetekben, hogy ?k bizony a zsidókat utálják. Istenem, hogy bámulnának a nyomorultak… Azután visszabújnának a kockakövek, hevenyészett fedezékek, kukatet?k mögé, és egy pillanatra elgondolkodnának azon, milyen jó egyeseknek, hogy ezzel van idejük és kedvük foglalkozni. Mint amikor a tanító néni kérdezi Mórickát: - Mikor volt a mohácsi vész? – Jaj, tanárn?, mennyire irigylem a problémáit…

Én is ennyire irigylem az Index tudósítójának, Földes Andrásnak a problémáit. Ideje volt, hogy a kijevi pokolban is kiderüljön végre, hogy a végs? cél és az els? elv mégiscsak az antiszemitizmus. Ott is. Hurrá… Aztán szembe áll persze a másik félmondat is: „a himnuszokért sem vagyok annyira oda”.

Meglep? lett volna, ha nem így van. Hiszen a himnusz tényleg kollektív m?faj. Egy nemzet lelkéb?l szól, nemzetek éneklik örömükben, bánatukban, fájdalmukban, harcaik idején. Igen, a barikádokon. Együtt. Ha kell, összekapaszkodva, sírva, egymás kezét fogva, vállt vállnak vetve; elszántan, bátran, mindenre készen; igen, éppen a himnusz segít legy?zni a páni rémületet, a félelmet, a menekülés kényszerét. Ezért énekelnek dalokat a katonák harcba, frontra menet. Aki még nem látta a Halál ötven óráját, el ne mulassza! És nézze meg többször azt a fantasztikus részt, amikor a fiatal harckocsizó tisztek eléneklik Hessler ezredesnek a Panzerliedt. Abban bizony benne van minden. Hogy mit jelent az együtt éneklés csodája, és mi az a harci szellem.

Ezért magától értet?d?, hogy miért nem szereti az Index tudósítója a „himnuszokat”. Egyiket sem. Nyilván a magyart sem. Így aztán ha egyszer a Himnuszt énekelve kellene el?zni a félelmet a barikádokon vagy az országhatáron, pontosan tudhatjuk, hogy az Index tudósítója nem lenne velünk.

Elmenne inkább egy jó koncertre. Valahová messzire. Ez az ? feleslegessége. És nem ám olyan Oblomov-féle feleslegesség ez. Sokkal mélyebb és pusztítóbb annál. Mert egy egész ideológia áll mögötte.

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló